

TAROT

Hra Osudu na každý den

Čarovné zrcadlo

www.carovnezrcadlo.cz

Tarot: Hra Osudu na každý den

Anima Noira

Vydalo Čarovné zrcadlo, s.r.o. se sídlem Rybná 24, Praha 1, 110 00 v roce 2016 jako svou první publikaci.

Grafická úprava obálky: Petr Jedinák, www.Jedinak.cz

Distribuce: Kosmas, s.r.o., www.Kosmas.cz

Sazba: Anima Noira, www.AnimaNoira.cz

Tisk: Tribun EU, s.r.o., www.Librix.eu

Druhé vydání

ISBN 978-80-88157

„*Carpe diem.*“ *Latinské přísloví*

OBSAH

- 9 / I cesta je někdy cíl
- 12 / O smyslu věštění
- 14 / O zvyklosti tahat si karty na různá časová období
- 15 / Karty dne, měsíce a roku
- 16 / Léčba přítomností
- 19 / Je tato hra nebezpečná?
- 20 / Osud je hra
- 31 / Významy jednotlivých karet dne
- 33 / Mince
- 67 / Poháry
- 97 / Meče
- 131 / Hole
- 161 / Trumfy
- 227 / Kam dál
- 228 / Tabulka náhody

I CESTA JE NĚKDY CÍL

Chci začít tím, že vám budu vyprávět historku o tom, jak vznikla tato kniha. Prvních pár měsíců, když jsem prosila múzy a čekala na nápad, který by mi pomohl pustit se do psaní, múzy mlčely. Nedělo vůbec nic. Ani t'uk!

Ted' budu muset čelit ostudě a otázkám, kdy už to bude hotové!
říkala jsem si.

Pak jsem si někde přečetla, že spisovatelský blok zaručeně léčí změna prostředí a že nejlepší bude, když se pokusím načerpat inspiraci tím, že podniknu cestu.

Rozhodla jsem se vypravit do dalekých krajů, které jsem do té doby znala leda tak z obalů znojenské okurky. (Pokud mne totiž neznáte, tak já jsem jeden z těch lidí, kteří do dvaceti let neopustili hranice rodného města, jelikož je rodiče nepustili dál.)

Našla jsem v novinách drobnými písmeny pozvání na duchovní festival, který sliboval seminář o věštění. To by v tom byl čert, aby se mi tam neprošťouchnul ten autorský blok! Moje nadšení netrvalo dlouho, jelikož jsem si vzápětí přečetla, že abych mohla seminář stíhat, musela bych se sbalit a vyrazit *hned ted'*. Nejlépe tedy před hodinou.

Ani odvážný kousek cesty autostopem však nezabránil

tomu, že osud měl pro mne ten den zjevně jiný plán.

Cestou z nádraží, jak jsem brzy pochopila, jsem se... prostě... ztratila.

Z mapy, která zůstala ležet doma na stole, jsem si pamatovala jen tolik, že po pravé straně budu mít vinohrad. Jenže vinohrad byl *všude okolo*.

Neměla jsem ani ánunk o tom, kde to vlastně jsem, ani jestli jsem správně vystoupila. Pouze přítomnost zrajících hroznů všude kolem mne ujišťovala, že jsem bez pochyby na jižní Moravě. A tam jsou prý lidé pohostinní. Tak snad mne někdo nakrmí, nechá přespat a odveze zpátky na stanici. I cesta je někdy cíl!

Asi po hodině jsem zpozorovala dvojici starších dam, které si nesly pytlík. Jako zkušená čarodějnice jsem rozeznala sáček na tarot a zaplesala. Ty dvě určitě vědí, kam jdou! Protože není možná, aby se uprostřed vinohradů jen tak vyskytly dvě čarodějnice na vycházce!

Nepozorovaně jsem se přifařila za nimi a snažila se odtušit, zda jdou tam, kam mířím.

„Mně ten seminář o kartách přišel hrozně složitej,“ postěžovala si jedna.

„Já nevím, jak ty to děláš, že ti to s tema kartama tak dobře funguje!“ posteskla si.

„Tak já si každé ráno tahám jednu kartu a budu vědět, jaké je den. Třeba když si vytáhnu rytíře mečů, hnedka vím, že budou nějaký blbý kecý!“ Neprozřetelně jsem se rozesmála. Dámy se ohlédly.

„A dneska?“ zeptala se její přítelkyně.

„Jakou máte dneska?“ navázala jsem na rozhovor.

„Kolo štěstí! To je náhoda a to je osud,“ jala se vysvětlovat.

„To bude tady slečna jistě!“ dodala druhá. „Bez nás byste se totiž dočista ztratila, že jo?“

„Kolo štěstí to je *vosud*! To se mi vždycky dějou věci, který mají velký důsledky!“

Nad hlavou se mi rozsvítila žárovka.

Nejen že jsem došla na místo a s oběma se seznámila, ale dílky skládačky do sebe zapadly.

Přístup této dámy byl v něčem osvěžující a neatřelý.

Poselství karet nehledala v žádné z příruček ani u autorit – ale ve vlastní zkušenosti.

Život je jedno velké dobrodružství. Proč by to s kartami mělo být jinak?

Od té chvíle jsem si po dobu více než dvou let vedla deníkové zápisky o kartách dne a dobrodružstvích, které

mne s nimi potkaly.

Zažívala jsem při tom věci, které předčily má nejdivočejší očekávání. Netušila jsem, jak mi toto jednoduché cvičení odhalí skryté významy karet, ani to, že budu mít vize a předtuchy a začnu vnímat znamení.

V této knize bych vás ráda pozvala k tomu, abyste si zkusili totéž. Váš experiment zřejmě nebude trvat tak dlouho, protože k němu dostáváte mapu v podobě této knihy. V ní jsem shrnula všechny podstatné aspekty karet, jak jsem je zažila sama a jak je budete zřejmě zažívat i vy.

Než se do toho pustíme, měli bychom si společně zodpovědět zásadní otázku –

Proč vlastně věštíme?

O smyslu věštění

Dnes můžeme už s jistotou říci, že ti, kdo pokládali magii a věštění za překonané, se mýlili. K věštění se uchylujeme stále. Dokonce i my, lidé žijící v době internetu. Jak je to možné? Nebylo by snazší sednout si k počítači a otevřít si internet?

Mám za to, že věštění nevymře nikdy. Dotýká se totiž stále stejných lidských otázek, na které nám nikdo jiný odpovědi nedává. Dotazujeme se věštev na tytéž věci, jako se dávno

před námi ptali klienti slavných věštíren starověkého světa: lidé se s kartami radí o svých vztazích, o svých kariérních plánech, ptají se na příznivé okamžiky, kdy mají něco podniknout nebo na svoje zdraví.

Je pravdou, že některé způsoby věštění v průběhu času upadly v nemilost. Představte si, že věštění se běžně používalo k tomu, aby s jeho pomocí vládcové vyzvídali, co se děje na cizích královských dvorech! To bylo před příchodem Internetu a tajných služeb.

Věštění s námi zůstalo, protože *typická věštba* se nedotazuje na *fakta*, která si můžeme snadno zjistit jinak, ale na *smysl* celé situace. Poskytuje nám radu o tom, jak se máme zachovat. Věštba je buď příznivá a nebo nepříznivá, stejně jako různá životní období. Pomáhá nám k tomu, abychom dokázali vytěžit maximum ze situace za příznivých větrů a v těch méně příznivých obdobích nám radí, jak co nejlépe vybědnout.

Lidé vesměs považují věštění za nerozumnou věc, ale jak vidíte, ona je to navýsost praktická záležitost! Můžete se mnou začít tuto *hru osudu*, i když se pokládáte za člověka, který se drží při zemi. Vždycky ve svém životě narazíte na otázky, které jen s pomocí rozumu a dostupných informací nebudete schopni zodpovědět.

O zvyklosti tahat si karty na různá časová období

Všichni víme, jak zní klasická vzletná otázka věštby –

Co mne čeká a nemine?

Pokud máte s věštěním své zkušenosti, dáte mi za pravdu, že této tezi poněkud chybí základní dodatek, a tím je odpověď na otázku kdy! Kdy se odehraje to, o čem věštba hovoří?

Na to mnoho věštkyň nemá odpověď. Existují metody, které počítají časové údaje z karet přes jejich numerické hodnoty, nebo se snaží napasovat astrologii na tarot, ale žádná z nich se mi nezdála uspokojivá. Nejlepší metoda, jak dostat časově přesnou věštbu z karet, je zároveň ta nejjednodušší: *Prostě se na to zeptáte.*

Karet se tedy ptáme, co nás čeká v průběhu příštího roku, během příštího měsíce, do konce týdne nebo klidně do tří dnů. Může vám to připadat geniálně jednoduché, nebo příliš vypočítavé, ale funguje to!

Jen vzácně se někdo dozví věštbu, která zasahuje daleko do budoucích let nebo která popisuje celý váš další život. V praxi se zdá, že nejlepší je, když s otázkou na to, co nás čeká, omezíme na horizont několika měsíců nebo nanejvýš 1-3 let.

Předpovědím na delší časová období se právem říká *proroctví* a podle mého soudu nejsou předmětem věštění z karet.

Karta dne, měsíce a roku

Čas se v našem vědomí dělí na úseky, s nimiž počítáme nejčastěji: těmi jsou rok, měsíc a den. S kartami měsíce a roku pracuji tak, že si je vytáhnu dopředu vždy na celý rok. Vytáhnu si jednu kartu na rok a pak dvanáct karet, které přibližují jednotlivé měsíce.

Karta měsíce mi umožňuje plánovat, o čem daný měsíc bude, potažmo, který okamžik v roce by mohl být příznivý k provedení velkých změn. Je tématem ledna rodinný život, nebo spíše kariéra?

To všechno se dozvíte z měsíčních karet. Můžete o nich předem rozjímat, když budete plánovat a spolu s nimi si vizualizovat svoji budoucnost.

Karta roku je spíše mystériem. Nechává se nám poznat často až po několika měsících. Jestli to byl rok divoký a nebo klidný, budete schopni říct až v jeho půlce, výjimečně dříve. S tím souvisí další užitek takových věsteb: začnete s nimi trénovat svou jasnozřivost.

Věštění nám pomáhá plánovat a předvídat budoucnost, a současně zhodnotit, co se událo a porozumět tomu, jak se

náš život pozvolna sune během měsíců a let. Překvapivě, **karta dne**, o které pojednává tato knížka, je o něčem trochu jiném.

Léčba přítomnosti

Co je to jeden den?

Zdá se mi, že den je jediný úsek našeho života, který jsme schopni bděle sledovat.

Každý den našeho života je ohraničen ranními a večerními rituály. Končí se spánkem, během kterého nastává malá smrt našeho vědomí. Je to vlastně mikrosvět našeho života. Je to život pod lupou.

Jeden den umožňuje udělat si lehkou retrospektivu, když večer uléháme a hodnotíme den. Umožňuje nám také, abychom ráno, když vstáváme, podnikli určité přípravy a rozvážili svoje plány na tento den. Mnoho duchovních škol a celý život v náboženských řádech se soustřeďují právě kolem rituálů každého dne a každodenních praxí. Zdá se, že pro nácvik rituálů a trénink naší mysli je ideální udělat něco malého každý den.

Karta dne je v první řadě cvičením pozornosti.

Naučíte se rozeznávat různé typy lidí, událostí a situací. Naučíte se je vidět takové, jaké doopravdy jsou.

Začnete citlivěji vnímat znamení, kterými k nám hovoří vesmír.

Začnete v tarotových obrazech *vidět* věci, jako je vidí jasnozřivé kartářky, aniž by musely sahat do knihovny pro příručku.

Zkrátka a dobře... Začnete být jasnozřiví. Hra, popsaná v této knize, je prostředkem k tomu „stát se jasnovidným“.

Tak. Že jsem vám to neřekla hned!

Neznám na to sice žádný kouzelný lektvar, ale sama jsem si ověřila, že tohle funguje. Musíte na to ovšem jít správně.

Na určitá nesprávná pojetí věci jsem narazila záhy. Dosti mne rozesmutil nález tabulek, do kterých si máte vyplňovat, kolikrát vám padla která karta dne.

To je podle mého soudu hrubým nepochopením jejich smyslu!

Co z toho pro všechny bohy budete mít, když se dozvíte se na konci roku, že byl převážně ve znamení ohně a karta Poustevník vám padla devětadvacetkrát?

Nechť jsou karty dne námětem vaší meditace tady a teď. Druhý den ráno je zahod'te. Zapomeňte na ně! Už je to *passé*. Vyplňování tabulek je další nerozumný způsob, jak si komplikovat věc.

Kalendáře uznávám leda tak menstruační, nebo měsíční rozpočet. Statistiky a kalendáře umožňují sledovat trendy a na základě trendů se pak můžete pouštět i do předvídání dalšího vývoje. K čertu se statistikou – tohle je kniha o *věštění*.

Karta dne nic nepředjímá a zpětně o ničem nevypovídá. Vyjadřuje jen kvalitu okamžiku a energie, které kolem sebe máte tady a teď, které se rychle mění. Proto se svými kartami dne jen buďte. Buďte bdělí a všechno ostatní se bude dít samo.

Až se trochu ponoříte do hry, zjistíte, že „všechno je jinak“. Nic není tak, jak byste očekávali: obávané karty najednou mají pozitivní význam. Ty nejpozitivnější s sebou přinášejí spoustu dalších otázek.

Chvilími máte pocit, že si z vás orákulum dělá srandu! Vaše zážitky s kartami mohou být také daleko doslovnější, než by jeden čekal:

Řekněme, že na vaši kartě dne je dnes Císař, což je takový starší vousatý pán. Ten den vás zaujme ve filmu mistr kung fu, který vypadá zrovna tak a něco zásadního řekne!

Nepochybuji o tom, že tarotové karty za sebou mají nějakou duši, génia, který existuje nezávisle na nás a když na něj začneme myslet, začne k nám hovořit a bude se nám zjevovat.

Je tato hra nebezpečná?

Pokud jste vyrostli v průměrné české rodině, máte někde v sobě zakódováno, že na věštění z karet je *così* ďábelského.

Strašně ráda bych vám řekla, že není, ale...

Tak trochu je.

Tato kniha samotná měla vcelku zvláštní osud. Je to druhá kniha stejného názvu. Ta první nikdy nespatriła světlo světa.

Byla hotová a před dvěma lety měla vyjít v jednom velkém nakladatelství. Měla jsem podepsanou smlouvu i termín odevzdání. A přesně, jak praví noční můra každého spisovatele, přišla jsem o ni, havárií počítače, která se neměla stát.

„Myslím, že se Štěstěna zlobí, že chceš dávat lidem návod na to, jak ji očůrat!“ prohlásil kamarád a moje pověřivé nitro se zachvělo. Co když je to osud? Má se mnou jiný plán?

Smlouvu jsem vypověděla a život šel dál.

„Tak tohle musí být osud!“ vykřikla jsem letos v létě, když jsem při stěhování našla sešité listy rukopisu, o kterém jsem si vůbec nepamatovala, že bych si ho vytiskla. Cítila jsem se jako archeolog, který vykopal právě nález nesmírné ceny.

Chyběla mi větší půlka, ale vzala jsem to jako znamení.
Přece už ji nezahlodím, když se zázračně dochovala!

V této knize tvrdím, že věštění s kartami je hra, ale nemám na mysli *Člověče, nezlob se*. Pokud vezmete vážně moje slova, pravidla hry a ponoříte se do stejného experimentu, do něhož jsem se ponořila na dva roky já, začnou se kolem vás *dít věci*, kterých jste se dříve nenadáli.

Až se vám začnou dít, nedivte se. A nebojte se!

Osud je hra

Tato hra je bezpečná, protože se týká jen horizontu jednoho dne. Uvažte: když si vytáhnete *Smrt* a zděsíte se k smrti, zvládnete do večera neumřít. Víte, že vás zítra čeká jiná karta.

Spíše se budete snažit pochopit a procítit, co se s vámi děje – dnes máte možnost poznat *Smrt* osobně a dozvědět se víc o této kartě, něco, o čem nehovoří dosud žádná příručka.

Jaká jsou tedy pravidla hry?

1) Kartu dne si táhnete hned ráno po probuzení.

Důvodů je více. Když necháte proběhnout pár hodin a vrhnete se do událostí daného dne, už se nezvládnete naladit.

Za druhé, jak mnozí z vás tuší, člověk se po probuzení nachází ve stavu polobdění, kdy je mysl otevřená a věštba do ní snadno vplývá.

2) *Nevytažené karty zůstávají tajemstvím. Karty dne nelze táhnout zpětně.*

Karta dne je vlastně věštba, která ukazuje koncentrovanou energii kolem vás tady a teď. Dodatečná věštba by nebyla přesná. Pokud se vám stane, že si kartu zapomenete táhnout, měla by to pro vás být upomínka na to, že uběhl další den vašeho života, den, který už nejde vzít zpět – proto motto této knihy – *carpe diem...* Jak pravili staří Římané, uchvat' den.

3) *Vylosovaná karta s vámi zůstává, dokud nepomine půlnoc, nemůžete si ji vyměnit.*

Nejspíš by vás to ani nenapadlo ale... neškodí si to říci!

Kterákoliv karta vám jednou padla, musíte ji odehrát. Každý den rozehráváte hru svého života znova. I ten největší horror jednou přejde. I ta nejpříznivější karta vás na konci dne opustí. Tak nebuďte bábovky – je to život!

Otázka: *Jakou sadu karet mohu používat?*

Ke hře Osudu *výrazně doporučuji* balíček A. E. Waita, někdy označovaný také jako Rider-Waite tarot, jehož obrázky jsou použity v knize. Tento balíček z roku 1910 je dosud

nejrozšířenějším tarotem a troufám si říct, že zůstal nepřekonán. Ráda používám kapesní vydání Synergie z roku 2006, které v obchodech koupíte okolo tří set korun.

Možná vás potěší, že obrázky této sady jsou ke stažení zdarma, nahrála jsem je pro vás do archivu, který stáhnete na adrese www.carovnezrcadlo.cz/tarot.rar

Otázka: Mohu používat k losování karet mobilní aplikaci nebo stránky na Internetu?

Proč ne! Já sama jsem to dělala. Oblíbená mobilní aplikace se jmenuje Galaxy tarot (Pro) a její základní varianta je zdarma.

Otázka: Pomoc! Zapomněl jsem doma karty a internet u sebe nemám, co mohu dělat?

Do Tabulky náhody úplně na konci knihy po slepu tužku zapíchněte – máte vylosováno. Tabulku náhody můžete používat na místo fyzických karet. Můžete také nosit knihu s sebou a svoje poznatky si čmárat rovnou do ní. Jako autorka vám to výslovně povolují.

Otázka: Co mám s vytaženou kartou dělat?

Můžete si ji například vystavit na svůj domácí oltář, pokud nějaký máte, nebo dát do peněženky a vzít si ji s sebou jako amulet. Můžete ji také mít založenou v deníku a další den vyměnit.

Pokud nechcete ničit svoje karty, vytiskněte si obrázek z archivu, jehož adresu jsem uvedla výše.

Otázka: *Nemohu karty urazit, když se jich budu každý den ptát?*

Výborná otázka! Škoda, že si ji nepokládají dámy, které mají ve zvyku pořád dokola se ptát, jestli se kvůli nim rozvede a zda opravdu miluje svou ženu... a když pak nedostanou odpověď, kterou chtějí slyšet, vyloží si karty pět krát znova, popřípadě poptají další profesionální kartáře.

To naštěstí není náš případ. My taháním karet na každý den sledujeme konkrétní cíl a tím je seznámit s významy karet a rozvíjet svou intuici a jasnozřivost.

Podle mé zkušenosti se kartám tento záměr *líbí* a mají ve zvyku studentům pomáhat. Často i způsoby, které jsou docela zázračné. Mně samotné se v průběhu této hry zdálo, že kdykoliv jsem si opakovaně vytáhla některou z karet, kterou už jsem dříve viděla, najednou jsem byla do jejího děje byla jaksi *méně vtažena* a děly se mi lepší věci. Jak se brzy dočtete, Trojka mečů označuje napjaté vztahy a milostný trojúhelník. Když jsem si ji vytáhla poprvé, ocitla jsem se skutečně v ten den v té nejhorší možné části vztahového trojúhelníku – v té, na kterou oba zbývající úhly tlačí! Po druhé jsem se ocitla v podobné situaci, ale tentokrát už jsem byla tím nejméně angažovaným hráčem.

Napotřetí se tato karta projevila pouze tak, že jsem si poslechla šťavnaté drby o cizím rozchodu. Tyto zážitky mne přivádí k závěru, že s touto hrou můžeme náš osud jakoby *obehrát*.

Je možné, že to funguje asi takto: jak si budete obsahy jednotlivých karet zvědomovat v mysli, budete se vůči nim stávat bdělejší. Začnete toho *vidět* víc a začnete si spíše všimát těch pozitivních věcí. Budete se stávat pozorovateli situací a zjistíte, že jste najednou méně vtaženi do lidských dramát. Budete se cítit méně jako oběť a více jako tvůrce. Budete se více stávat pány svého osudu. Přestanete mít strach. A o to jde v posledku!

Otázka: *O čem přesně hovoří moje karta dne?*

Karty dne nemusejí popisovat přímo vaši situaci, ale třeba jen něco, s čím se potkáte, o čem se dozvíte nebo čeho budete svědkem.

Setkání s dvorními kartami: Královna hovořila nejčastěji o mně samotné, král o starších mužích. Ale já jsem já, takže na tato vodítka se nemůžete spoléhat! Také rytíř vždy představoval mne samotnou, neboť má tendenci představovat člověka ještě mladého, nevytříbeného. Páže pro mne vždy představovalo podnět a inspiraci skrze kontakt s další osobou. Dvorní karta hovořila o někom, kdo nebyl přítomen, ale o kom se ten den hodně hovořilo.

Setkání s trumfy: Podivné příhody, sny a znamení byly daleko častější ve dnech, kdy padaly trumfy. Trumfové karty s figurou dosti často ohlašovaly kontakt s výraznou osobou, která podstatně ovlivnila můj život. Často také padaly na svátky a jinak slavnostně zabarvené dny, kdy jsem chystala něco důležitého. Celkově se toho v mém životě dělo víc, kdykoliv se objevil trumf. Když jsem začala kartám opravdu naslouchat, stávalo se, že mi jich pak padlo několik za sebou.

O významu jednotlivých barev: Prakticky vždy se v souvislosti s mincemi jednalo o nějaké finanční transakce. Mince se také týkaly fyzického zdraví, zejména ve smyslu únavy, bolesti, výdrže a limitů svého těla. Poháry se týkaly citových pohnutek a hole mojí motivace. Meče kupodivu často popisovaly pohnutky a dění, které jsem zpozorovala spíše u druhých lidí, než že bych je zakoušela sama na sobě. Mečové karty se často odehrávají na myšlenkové rovině.

Otázka: Počítá Hra Osudu také s obrácenými kartami?

Odpověď zní *ano*, ale tuto hru vám nedoporučuji. Proč tento oddíl v knize zůstal je jednou z těch záležitostí mezi nebem a zemí, které mne při psaní potkaly a kterým nemělo smysl se zpěčovat:

Několikrát se mi totiž stalo, že mi obrácené karty padly, i když to bylo předem vyloučené!

V mobilní aplikaci, kterou jsem občas pro losování karet používala, jsem měla nastavené, že nemá počítat s obrácenými kartami při výběru karty dne. Z důvodu, který leží mezi nebem a zemí, to pár krát ignorovala. Pokud vás orákulum takto vypeče, má jistě nějaký důvod na své verzi trvat. V takovém případě byste se měli nad významem karty zamýšlet jinak:

Nedělej... (to, o čem text vybízí)

Vyvaruj se... (něčeho, o čem se hovoří)

Bráníš se... (poselství této karty)

Nemusíš... (dělat to, o čem se hovoří)

Otázka: *Jak u sebe mohu podpořit rozvoj jasnovidectví?*

Jsem ráda, že se ptáte! Následují tři mé nejlepší tipy:

Sledujte svoje sny: Může se vám stát, stejně jako se to mnohokrát stalo mně, že vaše ranní karta nějakým způsobem naváže na vaši večerní meditaci, zážitek předchozího dne a nebo sny, které jste tu noc měli.

Všímejte si počasí: Karty vystihují prchavou, jedinečnou atmosféru každého dne našeho života a počasí někdy tuto atmosféru dobře symbolizuje. Pamatuji si horko ve vzduchu, když jsem prožívala ohnivého rytíře, a také, jaké to bylo, když mi padla pětka pohárů. Všude byla těžká

melancholie z rozlitych pohárů... a přšelo.

Meditujte před obrácením karet: Několikrát se mi stalo, že jsem měla bleskovou vizi dané karty těsně před tím, než jsem si ji vytáhla. Prostě jsem věděla, co to bude. Cítila jsem, jestli je to energie harmonická nebo disharmonická. Můžete se chtít takto nad kartou zastavit, těsně před tím, než ji obrátíte.

Ved'te si deník: Jedna z nejlepších věcí, které pro sebe můžete udělat, je začít si vést deník, který bude obsahovat kromě záznamů o denních kartách také vaše odpovědi na otázky, které karty nabízejí, vaše myšlenky, rozhodnutí a pocity. Bez deníku bude, domnívám se, váš užitek z této hry jen poloviční.

Otázka: Mám pocit, že mi to vůbec nefunguje. Co mám dělat?

Úplně nejlepší bude, když napíšete do Čarovného zrcadla Noiře a budete žádat reklamaci! A ted' vážně. Nejčastějším důvodem proč někomu „nefunguje“ jakákoliv věc je, že o ni neusiluje. Nemůžete čekat, že se vám něco začne dít jen tak, bez vašeho přičinění, samo. Jako minimální úkol zkuste každý den ráno táhnout kartu dne, přečtete si popis a zkuste se během dne se zamyslet, jak se ve vašem životě projevila.

Otázka: Jak dlouho mám takto hrát?

Dokud vás to neomrzí! Můžete si také vybrat jeden ze dvou níže nabízených konců:

1. Pokud toužíte ze všeho nejvíc poznat všechny karty z balíčku, bude vám to trvat necelé tři měsíce, karet je 78. Udělejte to tak, že si dáte balíček stranou (nebudete z něj vykládat) a každý den z něho sejmete jednu kartu, kterou už do něj nevrátíte. Postupně je, v nahodilém pořadí, projdete všechny. Nebo si můžete postupně vyškrtávat karty z *Tabulky náhody*. Bude brzy vypadat jako tarotové sudoku...
2. Hrajte do té doby, dokud nenarazíte na kartu Svět, trumf s číslem XXI. Tímto způsobem to necháte na samotných kartách, kdy se vás rozhodnou opustit.

Otázka: Mohu tuto knihu používat jako klasickou výkladovou příručku?

Popisy jednotlivých karet přibližují, co můžete prožívat pod vlivem té které karty a jaké události budete přitahovat. Nezabývají se příliš do hloubky tím, co všechno tato karta podle vykladačů znamená, ani jak se vztahuje k dalším kartám.

Nabídnuté významy karet můžete samozřejmě využít i jinak, než jak vám Hru Osudu předkládám – při jiných výkladech a při dotazování se tarotu jako takového.

V takovém případě doporučuji, abyste se podrželi jednoduchého dotazu a na něj si odpověděli vytažením jedné karty:

Co mám nyní dělat?

Co je pro mne teď nejdůležitější vědět?

Co hraje v mé nynější situaci (problému) hlavní roli?

Co je příčinou této situace (problému)?

Uvidíte, že kdo se umí chytře zeptat a vyslechnout si odpověď, často si vystačí s otázkou na jednu kartu!

Na této hře je navíc půvabné, že otázky nemusíte klást – tarot se vás bude sám snažit navést tam, kam se máte dívat.

Důvěřujte orákulu a ono se vám odvděčí mnohým varováním a dobrými radami, které můžete ve svém životě zužitkovat.

Hodně štěstí.

Anima Noira

Hvozdnice, prosinec 2015